

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcov : **1/ I. G.**, bývajúci v B., **2/ D. G.**, bývajúca v B., obaja zastúpení JUDr. B. G., advokátkou v B., proti žalovaným : **1/ E. P.**, bývajúca Š., **2/ V. P.**, bývajúci Š., **3/ S. P.**, bývajúci Š., **4/ M. P.**, bývajúci Š., všetci zastúpení JUDr. V. Š., advokátom v Ž., **o vypratanie pozemku**, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 4 C 242/2009, o dovolaní žalovaných 1/ až 4/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. októbra 2012 sp. zn. 17 Co 348/2011

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Žalobcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom z 15. februára 2010 č.k. 4 C 242/2009-28 návrh žalobcov, ktorým žiadali, aby žalovaní vypratali parcelu CKN X.-zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m² vedenej na LV č. X., Katastrálny úrad B., Správa katastra Ž. v katastrálnom území Š. zamietol. Zaviazal žalobcov zaplatiť trovy štátu a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobcovia nie sú vlastníkami pozemku, na ktorom je postavená dreváreň a preto nie sú aktívne legitimovaní na podanie návrhu na ochranu svojho vlastníckeho práva v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 31. mája 2012 č. k. 17 Co 348/2011-99, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13.6.2012 pripustil zmenu žalobného návrhu takto : „Žalovaní 1/ až 4/ sú povinní spoločne a nerozdielne vypratať časť parcely CKN X.-zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m² zapísané na LV č. X., pre katastrálne územie Š. na Katastrálnom úrade B., Správa katastra Ž. zodpovedajúcu novovytvorenej parcele CKN X.-

zastavaná plocha o výmere X. m² geometrickým plánom vyhotoviteľa G. pod č. X. zo dňa 6. júla 2006 do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Žalovaní 1/ až 4/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom trovy konania do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

Následne Krajský súd v Banskej Bystrici na pojednávaní vykonal dokazovanie a rozsudkom (v poradí druhým) z 24. októbra 2012 č. k. 17 Co 348/2011-188 o odvolaní žalobcov proti rozsudku okresného súdu rozhodol tak, že návrh žalobcov, ktorým žiadali uložiť žalovaným 1/ až 4/ povinnosť spoločne a nerozdielne vypratať časť parcely CKN X.-zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m² zapísané na LV č. X., pre katastrálne územie Š. na Katastrálnom úrade B., Správa katastra Ž. zodpovedajúcu novovytvorenej parcele CKN X.-zastavaná plocha o výmere X. m² geometrickým plánom vyhotoviteľa G. pod č. X. zo dňa 6.7.2006 do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia zamietol. Uložil žalobcom 1/, 2/ a žalovaným 1/ až 4/ spoločne a nerozdielne nahradiť štátu trovy konania vo výške 20,32 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet Krajského súdu v Banskej Bystrici. Žalovaným právo na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že obsahovo potvrdil rozsudok okresného súdu, ktorým žalobu zamietol, ale vzhľadom na zmenu návrhu pripustenú uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17 Co 348/2011-99 z 31.5.2012, na základe ktorej sa zmenilo vymedzenie plochy, ktorú by žalovaní mali vypratať, vyjadril toto nové určenie plochy vo výroku rozsudku tak, že návrh na vypratanie nehnuteľnosti k novo označenej ploche rovnako ako okresný súd zamietol.

V konaní pred prvostupňovým súdom si žalovaní náhradu trov konania neuplatňovali. Pred odvolacím súdom žalovaní návrh na prisúdenie trov konania podali. Hoci boli žalovaní v konaní úspešní a podľa § 142 ods. 1 O.s.p. by im vzniklo právo na náhradu trov konania, náhradu trov konania žalovaným podľa § 150 ods. 1 O.s.p. nepriznal. Prihliadol najmä na to, že žalovaní neuviedli všetky skutočnosti, a nepredložili všetky dôkazy pri prvom úkone, ktorý im patrilo. Pred prvostupňovým súdom ani do odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 17 Co 77/2010 žalovaní netvrdili, že vyhlásenie o súhlase s vydaním osvedčenia a o vyhlásení M. H. o vydržaní vlastníckeho práva celej parcely CKN X. dala žalovaná 1/ pod vplyvom omylu, do ktorého bola uvedená textom vopred pripraveného prehlásenia, kde bolo uvedené, že M. H. si chce osvedčiť vydržanie vlastníckeho práva parcely CKN X. len v rozsahu, ako bola táto parcela oplotená. Dôvodom

udelenia tohto súhlasu notárskemu osvedčeniu a späťvzatiu návrhu na určenie vlastníckeho práva k parcele CKN X. v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 5 C 233/2006 sa dotazoval odvolací súd už na pojednávaní dňa 20.7.2010. Žalovaná 1/ ani odvolaciemu súdu nevedela vysvetliť, čo ju viedlo k späťvzatiu návrhu o určenie vlastníckeho práva k parcele pod drevárňou, netvrdila, že súhlas s osvedčením vyhlásenia o vydržaní pre M. H. by nebola dala, pokiaľ by bola oboznámená s geometrickým plánom, ktorým sa parcela CKN X. vytvárala. Práve tieto skutočnosti viedli odvolací súd k zmene prvostupňového rozsudku rozsudkom č. k. 17 Co 77/2010-61 z 20.7.2010 tak, že žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť vypratať časť parcely CKN X. pod drevárňou. Nesprávnou obranou žalovaných v konaní sa spor predĺžil a predražil o trovy dovolacieho konania a druhého odvolacieho konania. Tieto dôvody považoval súd za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré neúspešných žalobcov nezaviazal nahradiť úspešným žalovaným trovy konania.

Svedkyňa A. S. si uplatnila právo na svedočné. Odvolaciemu súdu predložila potvrdenie zamestnávateľa o tom, že v deň 24.10.2012, kedy vypovedala na Krajskom súde v Banskej Bystrici bol jej pracovný čas od 5.45 do 17.45. Ušlá mzda za prácu jej bude zrazená zo mzdy. Z čistej mesačnej mzdy 373,43 € na jednu hodinu pracovného času pripadá 2,03 €. Potvrdením zamestnávateľa z 26.10.2012 svedkyňa A. S. preukázala, že v deň 24.10.2012 nastúpila do práce o 14.00 hod. Na odvolacie pojednávanie z miesta bydliska Ž. pricestovala svedkyňa vlakom a cestovným lístkom preukázala výšku cestovného 2,04 € za jednu cestu. Samostatným uznesením č. k. 17 Co 348/2011-196 priznal odvolací súd svedkyňi A. S. svedočné vo výške 20,32 € (8 hodín práce x 2,03 € čistej mzdy na hodinu = 16,24 € + cestovné 2,04 € jedna cesta x 2 = 4,08 € spolu 16,24 + 4,08 = 20,32). Svedočné bude vyplatené svedkyňi z rozpočtových prostriedkov Krajského súdu v Banskej Bystrici. Na úhradu trov štátu podľa § 148 ods. 1 O.s.p. zaviazal odvolací súd všetkých účastníkov spoločne a nerozdielne z dôvodu, že dôkaz výsluchom svedkyne A. S. bol vykonaný v záujme všetkých účastníkov.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu do výroku, ktorým uložil žalovaným 1/ až 4/ povinnosť nahradiť štátu trovy konania vo výške 20,32 € a proti výroku, ktorým nepriznal žalovaným 1/ až 4/ právo na náhradu trov konania, podali dovolanie žalovaní 1/ až 4/. Namietali, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a konanie je postihnuté inou vadou, ktorej dôsledkom je vecná nesprávnosť rozhodnutia. Sú toho názoru, že apriori mal súd tak pri rozhodnutí v merite veci ako aj pri rozhodovaní o trovách konania

vychádzať zo skutočností, že žalobcovia 1/, 2/ nie sú a nikdy ani neboli vlastníkami CKN parcely č. X., nikdy in nepatrilo právo na žiadnu ochranu k tejto parcele a nemali aktívnu legitimáciu na podanie návrhu na ochranu vlastníckeho práva k nej. Neprichádza do úvahy postup podľa ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., nakoľko neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd náhradu trov úspešným účastníkom nemusel priznať. Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že v ňom absentuje také odôvodnenie rozhodnutia o trovách konania, ktoré by vylúčilo akúkoľvek pochybnosť o jeho správnosti a právnej odôvodnenosti. Navrhli dovolaciemu súdu, aby rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobcovia navrhli dovolanie žalovaných zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátom, skúmal najskôr bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Žalovaní dovoláním napadli výrok rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania. Dovolanie tak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, ale má charakter uznesenia a tento nestráca, i keď s meritórnym rozhodnutím vo veci súvisí a je do neho pojaté (§ 167 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania treba prípustnosť dovolania proti nemu smerujúceho posudzovať nie podľa ustanovení ktoré vymedzujú kedy je prípustné dovolanie proti rozsudku (§ 238 O.s.p.), ale podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu (§ 239 O.s.p.).

Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu

na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením (§ 239 ods. 3 O.s.p.).

Žalovaní v prejednávanej veci napadli dovolaním výrok o trovách konania, avšak ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. v takomto prípade vylučuje prípustnosť dovolania. Dovolanie žalovaných by v dôsledku toho mohlo byť procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú uvedené v § 237 O.s.p. (porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. októbra 1998 sp. zn. 5 Cdo 69/98, ktorý bol publikovaný pod R 117/1999).

So zreteľom na obsah dovolania a tiež so zreteľom na § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm.a/ až e/ a g/ O.s.p. dovolatelia nenamietali a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania žalovaných preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na dovolacie námietky žalovaných sa dovolací súd osobitne zamerlal na posúdenie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesne vadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania (napr. oprávnenia zúčastnit' sa na pojednávaní, vyjadrovať sa k veci, navrhovať dôkazy, podať

opravný prostriedok alebo vyjadrenie, v stanovenej lehote urobiť procesný úkon a pod.). Žalovaní namietajú nedostatky týkajúce sa odôvodnenia dovolaním napadnutého výroku rozsudku odvolacieho súdu. Treba uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05).

Súd prvého stupňa žalovaným, hoci boli v konaní úspešní, náhradu trov konania nepriznal, keďže tieto si neuplatnili. Pred odvolacím súdom žalovaní návrh na prisúdenie trov konania podali. Hoci boli žalovaní v konaní úspešní a podľa § 142 ods. 1 O.s.p. by im vzniklo právo na náhradu trov konania, odvolací súd s využitím ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. im trovy nepriznal. Prihliadol najmä na to, že žalovaní neuviedli všetky skutočnosti a nepredložili všetky dôkazy pri prvom úkone, ktorý im patril. Pred prvostupňovým súdom ani do odvolacieho konania vedeného na odvolacom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 17 Co 77/2010 netvrdili, že vyhlásenie o súhlase s vydaním osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva dala žalovaná 1/ pod vplyvom omylu. Žalovaná 1/ odvolaciemu súdu nevedela vysvetliť, čo ju viedlo k späťvzatiu návrhu o určenie vlastníckeho práva k parcele, ktorá je predmetom sporu vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 5 C 233/2006. Nesprávnou obranou žalovaných v konaní sa spor predĺžil a predražil o trovy dovolacieho konania a druhého odvolacieho konania. Tieto dôvody považoval odvolací súd za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré žalovaným trovy konania nepriznal.

Ohľadne trov štátu odvolací súd uzavrel, že zaviazal všetkých účastníkov spoločne a nerozdielne z dôvodu, že dôkaz výsluchom svedkyne A. S. bol vykonaný v záujme všetkých účastníkov, teda aj žalovaných.

Dovolacia námietka žalovaných, že v konaní pred odvolacím súdom došlo k procesnej vade konania zakladajúcej prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., sa však z rozhodujúceho – obsahového hľadiska netýka procesného postupu súdu (nedostatok náležitosti odôvodnenia, ktorý nedostatok inak podľa názoru dovolacieho súdu nemožno vyvodit' – odvolací súd odôvodnil, prečo procesne úspešným žalovaným náhradu trov konania nepriznal), ale tej zložky činnosti súdu v občianskom súdnom konaní, pri ktorej na základe priebehu a výsledkov konania volí právnu normu, ktorú bude pri rozhodovaní aplikovať, zvolenú normu aplikuje, bližšie interpretuje a prijíma svoje právne závery o posudzovanej

veci. Dovolatelia odvolaciemu súdu v dovolaní vytykajú, že v danom prípade nesprávne aplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., pretože podľa ich názoru mal súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať im. Námietka, že súd nesprávne aplikoval určité ustanovenie zákona, alebo že podal jeho nesprávnu interpretáciu, je vo svojej podstate námietkou, že súd svoje rozhodnutie založil na nesprávnom právnom posúdení veci. Nesprávne právne posúdenie ale nie je vadou konania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p.

Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je Najvyšším súdom Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorý ale prípustnosť dovolania nezakladá.

Z dôvodov vyššie uvedených dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že procesnú prípustnosť dovolania žalovaných nemožno vyvodiť z § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p. Vzhľadom na to ich dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. a § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

Žalovaní neboli v dovolacom konaní úspešní. Právo na náhradu trov konania vzniklo žalobcom (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.); dovolací súd im nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. mája 2014

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová